

РЕШЕНИЕ

№ 1901

гр. София, 26.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 18-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети декември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ

при участието на секретаря МАЯ Ф. МЛАДЕНОВА
като разгледа докладваното от АНГЕЛ Ф. ПАВЛОВ Административно
наказателно дело № 20211110209779 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на раздел V към глава III от ЗАНН. Образувано е по жалба на „В.“ ООД срещу НП № F591805/03.06.2021 г., издадено от Светлана Славчева Паунова, заместник-директор на ТД на НАП - София, с което на дружеството-жалбоподател за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч (като е посочена и привръзка с пар. 33 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13 март 2020 г. и за преодоляване на последиците) на основание чл. 74, ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 200 лева. От страна на жалбоподателя се иска отмяна на НП, като се излагат конкретни твърдения за процесуална незаконосъобразност и за липса на административно нарушение (а на практика и за приложимост на чл. 28 от ЗАНН). Административно-наказващият орган претендира потвърждаване на НП и присъждане на юрисконсултско възнаграждение, намирайки жалбата за неоснователна и излагайки конкретни доводи за процесуална и материална законосъобразност на постановлението.

От писмените доказателствени материали (ангажирането и на гласни доказателствени материали по аргумент от чл. 14, ал. 2 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН не е задължително, нито е необходимо в случая за разкриване на обективната истина, което съвсем не значи, че на АУАН се придава някаква презумптивна доказателствена сила) се установява (безспорно, като нито един елемент на доказателствената съвкупност не буди логично съмнение досежно достоверността на съдържанието си, в това число при съобразяване на източника

на информацията и липсата нелогичност, на вътрешни противоречия и на такива между отделните доказателствени материали) - освен оправомощаването на наказващия орган от министъра на финансите (с писмена и подписана заповед) да издава НП от процесния вид - още описаната в НП фактическа обстановка, към която съдът препраща (забрана за каквото препращане като начин на излагане на установената от съда фактическа обстановка липсва в релевантната нормативна уредба), респективно правилни се явяват и правните изводи на наказващия орган, към които съдът също препраща (забрана за което също липсва в релевантната нормативна уредба). Изискване за излагане на доводи за неприлагане на чл. 28 от ЗАНН в съдържанието на НП липсва съобразно чл. 57 от ЗАНН. Доколкото се касае за търсене на отговорност от юридическо лице, то релевантна е специалната разпоредба на чл. 83 от ЗАНН, а не общата на чл. 6 от ЗАНН. В АУАН и в НП съвсем ясно е описано административно нарушение (неизпълнение на задължение към държавата при осъществяване на дейността на юридическото лице-търговец, а именно съответното непубликуване на съответния отчет в съответния срок) в хипотеза на чл. 83 от ЗАНН и именно в тази връзка от страна на нарушителя изобщо в рамките на административно-наказателното производство са излагани аргументи по същество - досежно прилагането на чл. 28 от ЗАНН. Широко разпространеното схващане за строго формалния характер на административно-наказателното производство е дълбоко неправилно, което е видно от разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН и от проведеното от законодателя в ЗАНН разграничение на нарушенията на процесуалните правила на съществени и несъществени. Съобразявайки чл. 53, ал. 2 от ЗАНН (с уточнението, че отговорността по чл. 83 от ЗАНН е обективна, безвиновна), непосочването на ЕГН на свидетелите в АУАН няма как да бъде причина за неиздаване на НП (и при всяко положение в тази връзка няма как да се касае за съществено нарушение на процесуалните правила, вземайки аргумент от чл. 335, ал. 2 вр. чл. 348, ал. 3 от НПК вр. чл. 84 от ЗАНН). Закъснението по публикуването на отчета съвсем не е малко, а отговорността по чл. 83 от ЗАНН е обективна (безвиновна), поради което обстоятелства от рода на освобождаването на служители, натоварени със счетоводното и/или юридическото обслужване на търговското дружество, са ирелевантни (определено обективно търговецът е могъл принципно най-малкото да ползва услугите на външен счетоводител), което се отнася и до въпроса за нулевата стойност на нетните приходи от продажби на дружеството за 2019 г. (смисълът на законовото изискване за публикуването на отчета е друг), респективно не е налице хипотеза по чл. 28 от ЗАНН (независимо дали съобразно сегашната или предходната редакция на разпоредбата). Иначе, имуществената санкция е индивидуализирана в размер, съответстващ на минимума по чл. 74, ал. 1 от ЗСч, който определено се явява пропорционален на административното нарушение. Във връзка с част от изложеното в жалбата следва да се има предвид, че разпоредбата на чл. 57, ал. 1, т. 4 от ЗАНН поначало е формулирана с оглед търсенето на отговорност от физически, а не от юридически лица, но същественото е, че в НП съвсем ясно е индивидуализиран търговецът, чиято отговорност е ангажирана и в тази връзка именно въпросният търговец е упражнил правото си на жалба.

При извършената цялостна и служебна проверка по реда на чл. 314 от НПК вр. чл. 84 от

ЗАНН съдът не установи причини за изменение или за отмяна на постановлението, имайки предвид и това, че АУАН и НП изхождат от надлежни органи съобразно чл. 78, ал. 1 и ал. 2 от ЗСч. С други думи, съобразно чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 от ЗАНН атакуваното НП следва да бъде потвърдено.

При този изход от делото е налице основание за присъждане на разноси в полза на НАП съобразно чл. 63д, ал. 1, ал. 4 и ал. 5 от ЗАНН вр. чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 37 от ЗПрПом вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ (разумното тълкуване на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, независимо от буквалната формулировка на разпоредбата, не може да бъде в смисъл, че от приложното ѝ поле се изключва масовата хипотеза по чл. 61 от ЗАНН на участие на органа, издал акта по чл. 58д, т. 1 от ЗАНН), а именно юрисконсултско възнаграждение в съответния минимален размер, имайки предвид липсата на сериозна фактическа и/или правна сложност на делото.

Мотивиран от всичко изложено, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № F591805/03.06.2021 г., издадено от Светлана Славчева Паунова, заместник-директор на ТД на НАП – София.

Осъжда горепосоченото дружество-жалбоподател да заплати в полза на НАП сумата от 80 лева – разноси по делото, а именно юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – София-град в 14-дневен срок от деня на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Софийски районен съд: _____